Ч. 42. Четвер 7 марта (23 лютого) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число **2** с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма праць палати послів. — З палати послів. — Криза в угорскім кабінеті. — Італіяньско-турецка війна. — З хіньскої републики. Страйк углекопів в Анґлії.

Дискусия в палаті послів над предложенями дорожняної комісиї потреває яких два дни, а відтак розпічне палата перше читане войскового предложеня. Впрочім подрібнійша проґрама праць буде уложена на нараді провідників клюбів, в котрій возьме участь також ґр. Штірґк.

Доси ні одно сторонництво не зазначило свого становища супротив войскових предложень. Надіють ся загально, що ґр. Штірґк уложить рішучі заявленя і усуне сумніви, які виринули на підставі спору з угорским правительством в справі покликуваня резерви під оружиє.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів предложила комісия контролї довгів державних своє справоздане, а мінїстер зелїзниць замкнене рахунків о будові льокальних зелїзниць Галич-Острів, Стрий-Ходорів і Переворск-Розвадів.

Відтак пос. Реннер як справоздавець предложив внесеня против картелів.

Внесеня меншости в тій справі поставили пп. Штайнгаес і Шепфер.

Також в справі спіритусовій поставив п. Реннер як справоздавець внесеня комісиї, а внесеня меншости в тій самій справі посол Дияманд.

Пос. Краес предложив внесеня комісиї дорожняної в справі дорожні вугля, а пос. Реннер предложеня меншости в тій самій справі.

З черги всі референти мотивували свої внесеня. По їх промовах дальші наради перервано.

Президент повідомив палату, що др. Білиньский зложив свій мандат посла до ради державної.

По відчитаню інтерпеляций і запитанях до президента палати, засідане замкнено. Слідуюче нині о 11 год. рано.

Спір між угорским правительством а австрийским і зарядом войсковим доси не полагоджений, а близших вістий про положене доси нема. Як кажуть, колиб не удало ся найти якогось способу полагодженя ріжниць поглядів, то кабінет ґр. Кіна подасть ся до димісиї, а его наслідником став би теперішний угорский мінїстер скарбу Люкач.

Турецке мінїстерство війни оповістило такий комунікат: Коли Італіянці, одержавши на 5 кораблях поміч в Бенґазі в числї 10 тисяч, рано 27 лютого в трех колюмнах перейшли до зачіпної борби і обсадили високорівні о 3 км від міста Марґеб, відповіли турецкі войска рівнож атаком; на лївім крилї прийшло до борби на баґнети. Італіянці мусіли опустити заняту високорівню і завернули до міста. Тому, що в тій битві ми зужили богато амуниції а ворог одержав поміч і був піддержуваний огнем армат італіяньскої фльоти, ми мусїли вкінци по новій борбі оставити високорівню. В тій борбі полягло без пересади поверх 1000 італіяньских вояків. Наші страти є: 30 погибших, 80 ранених, в сім числї 1 офіцир.

Як вже звістно із телеґрам, не лише в Пекіні, але й в Тієнтсіні вибухла ворохобня, а вкінци різня. Найгарнійша дільниця Тієнтсіну упала жертвою підпалу. Будинок монетарнї і инші державні забудованя поруйновані і попалені так, що шкоду обчислюють на 100 міліонів теалів.

Що хвиля наспівають щораз більше непокоячі вісти з Хіни. В Шанґаю рівнож збунтували ся войска і підпалили в богато місцях місто.

В Пекіні окружили ворохобники дільницю посольств. Юаншікай удав ся з просьбою о поміч до чужодержавних послів, бо не довіряє вже своїм войскам. Імовірно прийде до інтервенциї держав.

В Пекіні находить ся вже 3.000 заграничного войска. Страчено вже 100 осіб, в сім

Війна.

(З росийского — Сергія Ґлаґола).

В Неаполи я стрінув ся з одним земляком, капітаном на пенсиї. Ми замешкали в тім самім готели і кождого дня по обіді сідали на бальконї, звідки розвертає ся чудесний вид на місто і далекий Везув.

Часописи були повні вістий про воєнні події на далекім Всході і наша розмова зійшла на жорстокість війни. Я доказував, що культура повинна усунути тоту жорстокість, а війну, о скільки вже она являє ся доконечним лихом, як найбільше злагіднити. Мій товариш був противного погляду, що й жорстокість є подібним доконечним лихом, як війна. Оба ті лиха не дадуть ся відділити.

Ви думаєте, говорив він, що культура мусить в чоловіці убити зьвіра? Може мусить, але не має сили. Ви пригадуєте собі культурних париских аристократів підчас пожару базару на добродійні цїли. Пригадуєте собі, як ті наперфумовані, добре виховані маркізи і ґрафи в чорних фраках та модерних рукавичках били палицями і толочили ногами дами, з котрими перед хвилею фліртували.... Безперечно, культура усмирює в нас зьвірячі інстинкти, але не убиває. Серед незвичайних обставин зьвір виступає в чоловіці з цїлою жорстокостию.

Пригадайте собі, що роблять культурні люди з женщинами, коли пристрасть або зазрість залиє їм кровію мозок! А війна тому така страшна, бо розвязує чоловікови руки і випускає з его душі пробудженого зьвіра. Адже війна се нагінка одного чоловіка на другого і як всякі лови, тому така жорстока.

Культура! Пригадую собі один епізод із сербскої війни. То було перед Кріветом. Я розчарував ся в дечім на Сербах і пристав до Чорногорців. Ті дикі і жорстокі воєвники бороли ся і умирали справді як льви і з ними чув ся кождий спосібним до великого дїла.

Наш відділ лежав у ровах перед нашою батериєю і дожидав приказу до штурму на „білий окіп“, що находив ся напротив нас. Але минали дні, а приказ не приходив і ми з нудьги почали студиювати непрнятельску позицию та нараджували ся, де можна би найлїпше напасти приступом.

Одного дня замітили ми нараз, що з поза окопу вийшов гурт людий і поміж турецкими мундурами можна було крізь далековид розріжнити двох людий, одітих по цивільному, в твердих капелюхах. На земли уставлено якийсь предмет, мундури вернули до кріпости, а оба капелюхи лишили ся перед заставою. І коли хто з наших виглянув неосторожно з поза насипу рова, над заставою показала ся хмарка диму і в тій хвили наш сьмільчак повалив ся з простріленою головою, наставивши до гори руки. Наші відповіли сальвою, але твердий капелюх за заставою знав, видко, добре ріжницю досяглости наших і своїх карабінів. Наші кулї до него не доходили.

Тоді ми почали з неприятелем дрочити ся і виставили за насипом на патику чорногорску шапку. Сейчас показала ся за заставою хмарка диму і виставлений предмет прошила куля. Ми мали без сумніву діло з дуже добрим стрільцем, бо з пятьох куль ледви одна хибила. Нїчо дивного, що перед капелюхом мусїли добре стеречи ся і анї носа показувати з поза насипу. Всеж таки першого дня погибло двох наших хлопців а чотирох було ранених.

На другий день повторило ся те саме. Около полудня з окопу винесли заставу, твердий капелюх заняв місце і чатував пильно на нашу неосторожність. Десь коло третої години пішов мабуть на обід і відпочати, а відтак знов полював до вечера.

Чорногорці казили ся. Ніхто не лякав ся смерти в борбі, але дати ся застрілити як перепелиця не мав ніхто охоти. Аж третого дня, ледви сонце дійшло до полудня, високий, сивий, сімдесятьлїтний старець, Петко Христич взяв карабін, скинув шапку і перехрестивши ся, сказав спокійно:

— Піду, зроблю конець!

Відтак пополз з рова напрямі корчів, що тягнули ся на склоні гори майже до самого

числі 5 женщин. Ворохобники граблять і нищать в околиці Пекіну і инших місцевинах.

Найновійші вісти потверджують інтервенцию европейских держав. Провід над експедицийним корпусом обійме найстарший ранґою офіцир.

З Тіентсіну доносять, що зворохоблені відділи машерують на місто. В Тіентсіні находить ся 1.800 людий европейского войска, що будуть ставляти опір ворохобникам. Рівночасно доносять, що з Порт Артура відійшло 5.000 япаньских жовнірів до Тіентсіну.

Аґ. Гаваса доносить, що окупацийний корпус в Тіентсіні вислав 200 людий до Пекіну для скріпленя посольскої сторожі. Кромі того з корпусу, що є в поготові до маршу до Тонкіну, вислано поміч для скріпленя войска в Печілї.

Акция анґлійского лїберального правительства, що в углевім страйку підняло ся погодити обі противні сторони, розбила ся. Анґлійский кабінет признав домаганє мінімальної платнї зовсім оправданим і обіцяв робітникам ужити всеї своєї власти, щоби переперти прінціп мінїмальної платнї хоч би й в законодатній дорозї, тим більше що і дві третих копальняних підприємців також згодили ся на домаганя робітників. Що правда, правительство зазначило виразно, що робить се виїмково лише для углекопів, з огляду на вагу углевого промислу для економічного житя Анґлії, і застерегло ся перед подібною акциєю в хосен робітництва инших промислів. У відповіди на те екзекутивний страйковий комітет зірвав дальші переговори з підприємцями та оголосив в часописях, що проєктоване міністром Асквітом законодатне поладнанє мінїмальної платнї зовсім не причинить ся до закінченя страйку. Наслїдком того Асквіт умив собі руки і залишив дальшу інтервенцию в тїй справі. В сих днях має пояснити своє становище супроти страйку в парляменті.

Минувшого тижня в міністерстві війни відбула ся нарада командуючих ґенералів, на якій ухвалено аж до кінця страйку не давати відпусток воякам і офіцирам. Пільна артилерия має бути узброєна карабінами і в разї потреби сповняти службу піхоти. Перший раз вояки, вислані в загрожені ревіри, не будуть мешкати в таборах, але будуть закватировані в домах мешканців. В міністерствах внутрішних справ і війни заведено нічну службу і безпосереднє телефонічне получене зі всїми головними кватирами британскої армії. Правительство не має довіря до територияльної армії в деяких містах. Тому пр. в Ґлєсґові відобрано їй всі карабіни і амуніцию.

Щоби забезпечити собі на якийсь час уголь, управи деяких зелїзниць оповістили торговельникам сего продукту, що не будуть приймати угля на вивіз за границю. В Льондонї розійшла ся чутка, що власти замкнуть також всї театри і музичні галї на час, як довго буде тревати страйк, бо ті інституциї належать до найсильнїйших консументів сьвітла.

Новинки.

Львів, 6 марта 1912.

— **Іменованя.** Wien. Ztg. оповіщує: Старший геометр евіденцийний Володисл. Заклиньский у Львові іменований директором евіденцийним.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила вибір дра Евг. Колачковского і Юл. Тобіса на делеґатів Ради повітової до окруж. Ради шк. в Золочеві; о. Ал. Решетиловича на делеґ. Ради пов. до окруж. Ради шк. в Косові; Вол. Лісняковского управит. 5-кл. школи в Копичинцях на репрезентанта стану учительс. до окр. Ради шк. в Гусятинї; — надала титули професорів учит. шкіл середн.: Ст. Щебулї в ґімназ. в Самборі і Огродзївьскому в Нов. Торзї; — надала Л. Голубовичеви, заступ. учит. в шк. реаль. в Тернополи, посаду учителя тамже.

— **Комітет будови руского театру у Львові** який має площу під будову театру нинї вартости около 700.000 К і 120.000 К готівки, намірає як зачувати, приступити до будови будинку призначеного на декорациї і в тім будинку зладить салю, в котрій перед виставленєм головного будуть могли відбувати ся театральні представленя.

— **Зьвірске убийство.** В Хоцемири товмацкого повіта убив хтось в ночи з четверга на пятницю тамошного селянина Михайла Пулу, его жінку, дві доньки і сина, разом 5 людий. Остала при житю лиш донечка Пулів, 4 і пів лїт, що спала під ту пору на запічку. Убийник позбавив житя своїї жертви ударами сокири в голову. Жандармерия впала вже на слїд убийника.

— **До відобраня на поліциї** суть: ясна і темна бунда, футро з чорних баранів, покрите гранатовим сукном і друге чорне; довга бекеша підшита лисами з шовковим верхом; 2 футра зі зьвірат, котрі трудно означити та чорна куртка підшита футром з сельскіновим ковніром. Всї тоті футра привезла поліция із Сокаля де зробила ревізию у Ушера Обера, котрий, як ми то вже доносили, приїздив часто до Львова і тут купував футра за безцїн у злодїїв.

— **Стипендиї з краєвого Видїлу** одержали між иншими: Алекс. Кульчицкий, студ. прав у Львові, шлях. 315 К річно, Стеф. Кизима, студ. прав у Львові 315 К, См. Джуган, студ. фільос. у Львові 315 К, Ів. Молещій, студ. фільос. у Львові 315 К, Семен Кивелюк, учен. акад. ґімн. у Львові 200 К, Мик. Меркун, уч. акад. ґімн. (філїя) у Львові 315 К, Север. Сапрун, учен. рускої ґімн. в Перемишли 200 К, Іан Ортиньский, учен. ґімн. в Самборі, шлях. 315 К, Мирон Соловій, учен. ґімн. в Стрию 200 К річно.

— **Збожеволілий актор** руского театру, про котрого ми вчера доносили, знаходить ся вже на Кульпаркові, куди нещасливого відставлено зараз по авантурі, яку викликав на Личакові. Мартинович вже раз давнїйше підчас свого побуту в Америцї занедужав був в подібний спосіб. Недуга нещасливого відбила ся прикро на театральній дружині. Заходами тої дружини мав оногди відбути ся концерт нового співацкого товариства „Теорбан" якраз під діріґентурою Мартиновича і він сам мав виступати зі сольовим співом. Він також займав

білого окопу. В нашім рові майже всьо замовкло і запанувала незвичайна тишина.

Минуло пів години нетерпеливого дожиданя, ще пів години і з окопу вийшов знову твердий капелюх на лови. Дві або три шапки було вже прострілених, аж нараз яких триста кроків перед окопом, в корчах, показала ся хмарка диму і коло застави щось стало ся. Крізь дальновид можна було бачити, як з окопу вискочили Турки, зібрали ся коло застави і кинули ся до корчів. Тут і там показав ся димок, роздало ся кілька вистрілів, відтак всьо замовкло. Крізь дальновид було видко, як Турки понесли якесь тїло. Старий Петко не дармо крутив ціле рано сивий вус і не зробив сорому своїй славі доброго стрільця. За пів години явив ся сам Петко в корчах, майже без духа, спітнїлий і запорошений, але з веселою, самовдоволеною усьмішкою.

Голосне „Живіо!" роздало ся з рова і сто рук простягнуло ся до старця та стискало его мозолисту долоню.

І нікому з нас не прийшло на думку, що ми були сьвідками ловів на чоловіка, котрі не ріжнили ся нічим від ловів, які нас так були обурили.

Пізнїйше дізнали ся ми від полонених, що Петко убив Анґлійця льорда Д., славного стрільця та аматора, котрий положив трупом богато львів в Африцї і кілька тигрів в Гіндостанї і навмисне вибрав ся на війну, щоби свою стрілецку славу оправдати головами кількох Чорногорців та Сербів. Що день велїв собі уставити підпору і уложити складане крісло, слуга приніс єму карабін і з циґаром в роті слїдив Анґлїєць за неосторожними борцями так спокійно, як колись за тиграми в джунґлях над Ґанґесом.

От вам культура, що ублагороднює людий!...

Я вислухав капітана до кінця і спитав мимоходом, чи й російский салдат на війні такий жорстокий, як инші.

Капітан усьміхнув ся добродушно на моє питанє.

— Очевидно, російский вояк такий самий як инші. Лише здивувала мене у него мішанина найдикшої жорстокости з незвичайно наївною добродушностию. Приміри сего мав я нагоду бачити підчас російско-турецкої війни. Тодї я був командантом компанії.

Нас вислано прогнати останки турецких відділів, що находили ся в лїсї. Насамперед ми перейшли широке, рівне поле, де найшли кількох ранених; але коли ми вступили до лїса, Турки утекли, і нам не оставало нічо иншого, лише перешукати цїлий лїс, щоби переконати ся, чи неприятель его покинув.

Наша компанія розпустила ся в одну лїнію, тут і там роздавали ся поодинокі вистріли. Я йшов з трубачем позаду, здовж малого пропровалу, коли нараз чую звідкись дикий, нелюдский зойк. Відтак було чути гомін кількох голосів і знов той страшний зойк. Я обернув ся швидко і пустив ся по сколнї в долину. На днї провалу побачив я пять або шість моїх вояків, що окружили якогось марного Турка, без шапки на вибритій голові та з перестрашеним лицем. Подобав зовсім на малпу. Кричучи дико, він скакав то на один камінь, то на другий, або падав на землю...

Підходжу близше і бачу, мої вояки зробили собі з Турком іграшку; серед реготу штовхають его баґнетами то в один бік, то в другий і приневолюють его до найнеможливійших скоків. Мундур на нїм подертий а місцями крізь діри випливає ясна кров...

Я приказав воякам сейчас відложити карабіни. Турок усів на землю, зойкав голосно і жалібно щось леґедів. Гнївно крикнув я до вояків:

— Не встидаєте ся знущатись для іграшки над безборонним чоловіком? Собаки не вільно так мучити, не то людини.

Вояки збентежили ся, а оден пробував оправдатись.

— Ваше високоблагородіє! Він... він так зьмішно скаче.

Я приказав Турка забрати, а що наша задача була осягнена, зібрав компанїю разом. По кількох хвилях ми машерували назад. Посеред гурту моїх вояків, недалеко мене, криваючи ішов Турок. Вояки приглядали ся єму цікаво і жартували добродушно. Один з тих, що кололи его баґнетом, поклепав его по рамени:

— Що виголений, ти настрашив ся? То нічо, назад загоїть ся. От маєш сухар... гризи!

І по довгім глядaню в своїй торбі салдат добув кусник сухара та встромив его Туркови в руку.

Турок успокоїв ся. Давний перестрах щез і у відповідь на жарти він усьміхав ся добродушно, скалячи зуби.

Коли вечером ми вернули до табору свого полку, прикликали ті самі вояки лїкаря, перевязали Туркови і всім иншим рани, а при вечери сидів він з ложкою при компанїйнім кітлї зовсім у добрій злагоді із своїми мучителями.

— Ну, скажіть менї, прошу, чи не нагадує се вам чогось з вашого дитинного віку, чогось до глупоти наївного, що з нашими понятями про війну, неприятеля і т. п. стоїть в повній суперечности?

ся по части продажию білєтів на сей концерт. Нараз стала ся не предвиджена катастрофа. Відпав отже не лиш сольоспів Мартиновича і хто инший мусів обняти діріґентуру, але й в самім устроеню концерту настав такий розклад, що навіть саля була замкнена і неосьвітлена, коли вже гості зачали численно збирати ся. Публика відчула прикро наставший розлад, лиш не уміла собі єго пояснити.

— **Знов бійка на ножі.** Три мулярі. Володислав Роґозевич, Ів. Стецера і Валериян Піяцца, заняті при будові будинку філії австро-угорского Банку, посварили ся оногди при поділї зароблених гроший. Від сварки прийшло до бійки, підчас котрої Стецера пхнув Роґозевича ножем в груди. Коли поліцияи приарештував Стецеру і вів єго на поліцию, приступив до него на ул. Ягайлоньскій Піяцца і пхнув ножем в ліву руку. Обох ножівників замкнено в арешті поліційнім.

— **З Тов-а ім. сьв. Ап. Петра у Львові.** Загальні збори Тов. ім. сьв. Ап. Петра у Львові відбудуть ся дня 12 марта с. р. (ві второк) о 3-ій год. по полудни, в музею ч. 7 гр.-кат. дух. семинарії з отсим дневним порядком: 1. Відкритє зборів о 3 год., в случаю недостачі комплету о 4 ій годині по полудни. 2. Вибір президиї. 3. Звіт: а) секретаря, б) скарбника, в) провірної комісиї. 4. Звіт предсідателя і нового виділу Тов. 5. Зміна кількох §§ статута в цїли оснoвaня при Тов. артистично-технїчної секциї. 6. Внесеня членів. Тогож самого дня о 8 год. з рана відправить ся сьв. Літурґія за померших і живих членів Товариства в церкви сьв. Юра і в церкві дух. семинарії.— *Виділ.*

Господарство, промисл і торговля

— **Оповістка.** В „Ґазеті Львівскій" оголошує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові офертову роздачу будови огрівальні на стациї Львів-Підзамче.

Оферти можна вносити найдальше до 20 марта 1912 до 12 години в полудне.

Услівя і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Львові відділ для консервациї і будови, III. поверх ч. дверий 309, де можна також дістати формулярі на оферти.

— **З Філії „Сільского Господаря".** Загальні збори Філії „Сільского Господаря" в Перемишли відбудуть ся в середу, дня 13 марта 1912 о год. 1 в полудне в сали „Народного Дому". Просить ся П. Т. членів філії о як найчисленнійшу участь. Від Виділу філії „Сільского Господаря" в Перемишли: *Мих. Винярский*, секретар. *Денис Коренець*, заст. голови. — Загальні збори філії тов. „Сільск. Господар" в Самборі відбудуть ся дня 15 с. м. о год. 1 попол. в сали „Руской Бесіди" зі слідуючим порядком дневним: 1) Отворене зборів і вибір президиї, 2) справоздане секретаря і касиера філії, 3) вибір нового Виділу, 4) внесеня і інтерпеляциї. — За виділ: о. *Мик. Боберский*, голова, *Олекса Ріпецкий*, секретар.

— **Просьвітно-економічний курс у Винниках.** Заходом Філії тов. „Просьвіта" у Львові розпічне ся дня 7. марта 1912, о год. 10 рано в читальни „Просьвіти" у Винниках просьвітно-економічний курс з такою програмою: 1) крамарство, 2) касовість, 3) кооперация, 4) просьвітні реферати, 5) основні понятя рахунків і переписи, 6) істория і література, 7) закони громадскі, 8) виклади ветеринарийні. Всїх, що зголосили ся на курс, просить ся явитись того дня в згаданім місци в означенім часї. Виділ.

— **Ветеринарийний курс в Яйківцях коло Журавна** відбуде ся заходом журавенскої філії „Сільского Господаря" при помочи і підмові Головного Виділу Товариства в днях від 26. до 30. марта 1912.

Виклади зволив обняти п. Володимир Чубатий, ветеринарийний лїкар з Дрогобича.

Проґрама:

1) Плекане домашних зьвірят. 2) Хороби домашних зьвірят внаслідок злого плекання і їх лїчене. 3) Хороби заразливі з приміненем закона з демонстрациями заразків. 4) Поміч тільній корові з демонстрациями на фантомах. 5) Поміч в наглих випадках з демонстрациями на живих зьвірятах. 6) Купно зьвірят домашних на торзі з демонстрациями на живих зьвірятах. 7) О хоробах зьвірят, при котрих можна купно уневажнити або жадати відшкодованя. 8) Розпізнаване віку у зьвірят домашних з демонстрациями.

До участи в сім курсї належить зголошувати ся до о. Івана Чорнобривого в Яйківцях, п. Жирава коло Стрия до 15. марта 1912. Пізнїйші зголошеня поза 15. марта не будуть увзгляднені.

На сей курс може висилати своїх членів і філія „Сільского Господаря" в Бурштині.

З Президиї Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" у Львові.

Телеґрами.

Відень 6 марта. На початку засїданя по відповіди президента палати на інтерпеляцию посла Дашиньского в справі посольскої ненарушимости пос. Реґера, відбув ся вибір члена делеґациї на місце др. Білиньского. Вибраний пос. Бяли. Приступлено до дальшої дискусиї в справі дорожнечі. Промавляв пос. Сінґалевич (Українець) і вказував на потребу утвореня орґанїзациї консументів і завести межинародну акцию для поборюваня картелів.

Петербург 6 марта. З причини виступленя анґлїйских Жидів в дусї антиросийскім „Нов. Время" жадає закона заборонюючого приїзду до Росиї заграничним жидам без виїмки.

Рим 6 марта. Аґентия Стефанї'ого оголошує лїсту страт Італїянців в борбі під Дерною дня 3 с. м. Погибло 8 офіцирів, а 13 було зранених в тім 1 тяжко; вояків погибло 53 тяжко зранених було 29 а легко 135.

Константинопль 6 марта. Міністри війни і маринарки та справ внутрішних відбули нараду в справі заряджень для оборони Дарданелів. Порта оголошує, що від нинї не вільно кораблям перепливати нічною порою через Дарданелї.

Константинополь 6 марта. Валї із Скопля доносить, що незнані люди убили чотирох Болгарів в Казя (повіт Іштіб).

Пекін 6 марта. В Паотінґфу зрабовано запаси тютюну належачі до Американців і Анґлїйців, вартости 10.000 фунтів штерлїнґів. Обрабовано також японьскі будинки. Японці поховали ся в місиї. Окремий поїзд з японьским і французским войском відійшов до Потінґфу, щоби перевести Японців і Французів до Пекіну. Кілька ґруп ворохобників вернуло до Пекіну, щоби тут розпочати рабунки, але їх зловлено і страчено. В Кіякіянґ були також рабунки.

Цїна збіжа у Львові.

дня 6-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	10·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	10·50	„	11·50
Бобик	8·70	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115·—	„	135·—
Конюшина шведска	75·—	„	90·—
Тимотка	60·—	„	75·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Оголошеня.

Оповіщене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 21 марта 1912 о годині 3-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів.
2) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1911, справоздане комісиї шконтруючої і уділене Дирекциї абсолюториї.
3) Затверджене роздїлу зисків доконаного по мисли § 79 статутів.
4) Вибір 6 членів до Ради надзираючої.
5) Внесеня членів.

Єслиби не зібрало ся вимагане статутом число членів, відбудуть ся без взгляду на число присутних членів, слїдуючі загальні збори з тим самим порядком дневним і того самого дня о годині 4 по полудни.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 4 марта 1912.

Секретар: **Иосиф Мушиньский.**

Презес: **Филимон Огоновский.**

Дуже важне

для терпячих на пропуклину.

М. Фрайлїх

Львів, ул. Городецка 35

специялїст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилає gratis і franco.

6 простирал

з найлїпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·— 30 м. добрихрешток сортованих —8 м. дов. К 18·— На жадане висилаємо даром і оплачено вівзрці льняних і бавовняних виробів — як також модного баркану і фланелї

Ткальня полотна і вовни

Братів Крейцар

Добрушка (Чехи).

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найлїпших і природних вин, почавши від 50 лїтрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне	— —	по 75 сот. — —
2) біле вино десерове	— —	по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott	—	по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“)	—	по 1 К і більше.
5) Іа сливовиця 75 прц.	— —	по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недоуаля) у Львові. Телефона ч. 527.